

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 012665 13 U
Sarajevo, 13.02.2015.godine

18-02-2015

05 26-1 023-42-1/12

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Šahbaza Džihanovića, članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja LACTALIS BH d.o.o. Gradačac, ulica Željeznička bb, (pravni sljednik društva DUKAT MLJEKARA d.o.o. Gradačac) protiv rješenja broj: 02-26-1-023-21-II/12 od 06.03.2013.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari izricanja novčane kazne u postupku ocjene dopuštenosti koncentracije, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.02.2015. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem broj i datum naveden u uvodu, (prvim stavom dispozitiva) ocjenjena je dopuštenom koncentracija na tržištu proizvodnje i distribucije mlijeka i mliječnih proizvoda na teritoriji Bosne i Hercegovine, koja će nastati sticanjem kontrole privrednog subjekta B.S.A., 33 avenue du Maine – Tour Maine Montparnasse, 75015 Pariz, Republika Francuska, kupovinom 50,285% dioničkog kapitala privrednog subjekta Ljubljanske mlekarne d.d. Tolstojeva ulica 63, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija. Stavom 2. dispozitiva navedenog rješenja zbog nepodnošenja Prijave koncentracije u zakonom predviđenom roku izrečena je novčana kazna privrednom subjektu B.S.A., 33 avenue du Maine – Tour Maine Montparnasse, 75015 Pariz, Republika Francuska, u visini od 310.000,00 KM koju je dužan platiti u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, te predložio da se ista usvoji i utvrdi da tačka 2. rješenja nije u skladu sa zakonom, da se ista poništi i u ovom dijelu predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje. Takođe predlaže da se odgodi prinudno izvršenje izrečene novčane kazne do konačne sudske odluke o predmetu ovog upravnog spora. U obrazloženju tužbe navodi da činjenica da

je tužitelj zakasnio sa podnošenjem prijave prema zakonu ne znači da je tuženi u obavezi tužitelju izreći novčanu kaznu. U konkretnom slučaju Vijeće je odlučilo izreći novčanu kaznu bez obzira što je iz ponašanja tužitelja tokom postupka pred nadležnom institucijom vidljivo da tužitelj svoju obavezu nije izbjegavao, te da je nepodnošenje prijave zapravo propust formalne, a ne materijalne prirode, koji nije bio od uticaja na provođenje postupka. Ističe da su u ovom postupku bitni ekonomski razlozi, jer će predmetna koncentracija osigurati i novčana sredstva za privredni subjekt Ljubljanske mljekarne Slovenija, ali i posredno i za PPM d.o.o. Tuzla, koja će istim omogućiti unaprijeđenje i rast proizvodnje, kao i zadržavanje broja zaposlenih. Osim toga, smatra da je postupao u skladu sa zakonom, jer se u konkretnom slučaju radi o dopuštenom sporazumu, koji ima karakteristike sporazuma koji nije zabranjen, pod uvjetom da doprinosi unaprijeđenju proizvodnje ili distribucije robe. Smatra da izrečena kazna, iz naprijed navedenih razloga, nije srazmjerna posebno sa ekonomskim prilikama na relevantnom tržištu i da je nepravilan pristup tuženog kada u razmjer stavlja globalni prihod poduzetnika B.S.A. i odmjerenu kaznu. Ako smatra da joj ima mjesta treba je odmjeriti u skladu sa prilikama na tržištu na kojem koncentracija ima efekte, dakle, tržišta BiH i poduzetnika koji na tom tržištu djeluju kao dio Lactalis Grupe. Prema ranijoj praksi Konkurencijskog vijeća daje se mogućnost zakonske primjene osnova za ublažavanje kazne prilikom određivanja iznosa novčane kazne što nije primjenjeno u konkretnom slučaju. Dopunom tužbe od 08.05.2013.godine tužitelj odustaje od prijedloga u dijelu koji se tiče odgode prinudne naplate novčane kazne, jer je tuženi u međuvremenu po zahtjevu tužitelja za odgodu odlučio posebnim rješenjem broj: 05-26-I-023-31-II/12 od 18.03.2013.godine, a postupajući po ovom rješenju dana 22.03.2013.godine navodi da je novčanu kaznu platio, o čemu je obavijestio tuženog, podneskom od 01.04.2013.godine. Konačno, nakon ponovljenih navoda tužbe ostaje kod prijedloga da sud tužbu uvaži i poništi osporenu tačku 2. rješenja i u tom dijelu predmet vrati nadležnoj instituciji na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu tuženi je ostao kod pobijanog rješenja i predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Rješenjem tuženog broj: 02-26-1-023-21-II/12 od 06.03.2013.godine, ocjenjuje se dopuštenom koncentracija na tržištu proizvodnje i distribucije mlijeka i mliječnih proizvoda na teritoriji Bosne i Hercegovine, koja će nastati sticanjem kontrole privrednog subjekta B.S.A., 33 avenue du Maine – Tour Maine Montparnasse, 75015 Pariz, Republika Francuska, kupovinom 50,285% dioničkog kapitala privrednog subjekta Ljubljanske mlekarne d.d. Tolstojeva ulica 63, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, te se zbog nepodnošenja Prijave koncentracije tužitelju izriče novčana kazna u iznosu od 310.000,00 KM, iz razloga što je tuženi u postupku donošenja rješenja utvrdio povredu pravila iz člana 16. Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“ broj: 48/05 do 80/09), zbog čega je u skladu sa članom 49. stav 1. tačka b) istog zakona, tuženi odlučio kao u dispozitivu rješenja.

Osporeno rješenje u osporenom dijelu (tačka 2. dispozitiva rješenja) temelji se na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Iz podataka u spisu kao i iz tužbenih navoda proizlazi da tužitelj kao učesnik koncentracije nije podnio Prijavu namjere koncentracije u roku od 15. dana od dana zaključivanja sporazuma u smislu odredbi člana 16. Zakona o konkurenciji. Tužitelj

neosnovano u tužbi detaljno obrazlaže razloge koje smatra opravdanim, jer je to bio dužan isticati u toku postupka, pa svi prigovori u tom pravcu nemaju značaja na pravilnost rješenja. Odredbom člana 12. stav 1. tačka b) pod 1) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“, broj.48/05 do 80/09), koncentracijom se smatra stjecanje kontrole ili prevladujućeg utjecaja jednog, odnosno više privrednih subjekata nad drugim, odnosno nad više privrednih subjekata ili dijelom drugog privrednog subjekta, odnosno dijelovima drugih privrednih subjekata i to na drugi način, u skladu sa odredbama zakona koji reguliraju osnivanje privrednih subjekata i njihovo upravljanje. Nadalje stavom 2. člana 12. citiranog Zakona, propisano je da se stjecanje kontrole u smislu stava 1. istog člana ostvaruje putem prava, zaključivanjem sporazuma ili drugim sredstvima kojima jedan ili više privrednih subjekata, bilo posebno bilo zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stječu mogućnost ostvarivanja dominantnog utjecaja nad jednim ili više privrednih subjekata. Iz podataka u spisu proizlazi da je pravni osnov koncentracije u konkretnom slučaju Kupoprodajni ugovor o prodaji akcija Ljubljanske mlekarne koji je dana 26.10.2012.godine zaključen između privrednog subjekta B.S.A. (matično društvo u okviru Lactalis Grupe) i to kao kupca i privrednih subjekta NFD Holding d.d. Factor banka d.d. Mutual fund KD Delinški dohodkovni, KD banka d.o. i Sava d.d. kao prodavca, čime Lactalis Grupa posjeduje 50,285 % dioničkog kapitala privrednog subjekta Ljubljanske mlekarne i stiče kontrolu nad tim privrednim subjektom. U smislu člana 14. stav 1. tačka b) istog Zakona, učesnici koncentracije su obavezni prijaviti namjeravanu koncentraciju kada su ispunjeni sljedeći uslovi, i to da ukupni godišnji prihod svakog od najmanje dva privredna subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji, ili ako je njihovo zajedničko učešće na relevantnom tržištu veće od 40%. Iz dokaza izvedenih u postupku jasno proizlazi da je ukupan prihod učesnika koncentracije preko 8.000.000,00 KM, odnosno za tužitelja prema završnom računu za 2011.godinu, kao godinu koja je prethodila koncentraciji iznosi 84.994.662,73 KM, te za privredno društvo „Ljubljanske mlekarne“ takođe prema završnom računu za 2011.godinu iznosi 24.632,947,37 KM. Tužitelj nije ničim doveo u sumnju tačnost utvrđenog iznosa, te je stoga pravilan zaključak tuženog da tužitelj nije postupio po obavezi propisanoj članom 16. citiranog Zakona i da su se zato stekli uslovi za izricanje novčane kazne propisane članom 49. stav 1. tačka b) istog Zakona.

Prilikom odlučivanja o visini kazne tuženi je pravilno novčanu kaznu odredio prema ukupnim prihodima tužitelja u prethodnoj godini poslovanja (član 14. citiranog Zakona), jer se u konkretnom slučaju radi o namjeravanoj koncentraciji privrednih subjekata iz člana 12. stav 1. tačka b) pod 1) i stav 2. istog člana citiranog zakona (stjecanje kontrole). I po ocjeni ovog suda, određena novčana kazna je u skladu sa stepenom povrede zakona i u skladu je sa odredbom člana 49. stav 1. tačka b) Zakona o konkurenciji. Naime, tužena je ovlaštena izreći privrednim subjektima novčanu kaznu koja ne prelazi 1% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja, ako na podnese prijavu namjere koncentracije u smislu člana 16. citiranog Zakona, a tužitelju je izrečena novčana kazna u iznosu od 0,001258 % od ukupno ostvarenog godišnjeg prihoda za 2011.godinu.

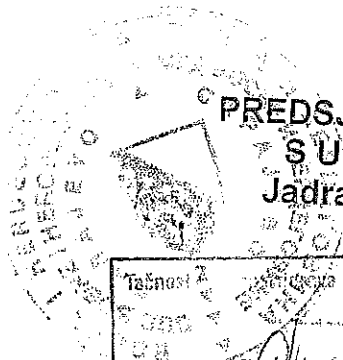
Navodi tužbe prema kojima tuženi nije u dovoljnoj mjeri cijenio da će predmetna koncentracija osigurati novčana sredstva za privredni subjekt Ljubljanske mlekarne iz Slovenije, ali i posredno za PPM d.d. Tuzla, koja će istim omogućiti unaprijeđenje i rast proizvodnje i zadržavanja broja zaposlenih, Vijeće nalazi da u postupku ocjene dopuštenosti koncentracije činjenice na koje je ukazano nisu odlučne, jer je Odlukom o načinu podnošenja prijave i kriterija za ocjenu koncentracija privrednih subjekata

(Službeni glasnik BiH broj 34/10) propisano koji se podaci prilikom ocjene koncentracije dostavljaju, kao i između ostalog, opis i detaljno obrazloženje očekivanih pogodnosti koje će nastati provedbom koncentracije, a koje je u konkretnom slučaju tužitelj naveo u Prijavi koncentracije, a Konkurencijsko vijeće je iste uzelo u razmatranje u dijelu obrazloženja pod tačkom 7- Ocjena koncentracije.

Ostali prigovori tužitelja u tužbi nemaju značaja na pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, pa iste Sud nije posebno cijenio, jer je u osporenom rješenju tuženi detaljno obrazložio sve relevantne činjenice, koje se odnose i na ostale prigovore tužitelja u tužbi, a koje obrazloženje u cijelosti uvažava i ovaj sud.

Zbog svega izloženog slijedi da tužba tužitelja nije osnovana, pa je ovaj sud, primjenom člana 37. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Natalija Peštović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

